

Adoracja Pana Jezusa przeżywana wraz ze Świętą Klarą

Pieśń:

Pieśń:

Panie Jezu nasz jedyny Panie i Zbawicielu przychodzimy dziś do Ciebie z radością w sercu, by oddać Ci chwałę i cześć.

Na tym spotkaniu pragniemy powierzyć się całkowicie uzdrawiającej i uświęcającej mocy Ducha Świętego, dlatego prosimy przyjdź Duchu Święty i daj nam łaskę, byśmy podczas tej Adoracji mogli przede wszystkim uwielbić Boga. Aby Bóg był uwielbiony w nas i przez nas w tej wspólnotie, którą teraz tworzymy, choć pochodzimy przecież z różnych miejsc i parafii.

Prosimy Cię Duchu Święty abyś nas otwierał. Otwieraj nasze usta byśmy uwielbili Boga całym sercem, otwieraj nasze oczy byśmy Go widzieli w drugim człowieku, otwieraj nasze uszy byśmy Go słuchali, rozumieli i żyli słowem kierowanym do nas każdego dnia.

Maryjo zapraszamy Cię dzisiaj do nas ,Ty wiesz najlepiej co nam jest potrzebne i o co mamy prosić. Wstawiaj się za nami u Twojego Syna, my wiemy, że On niczego Ci nie odmówi .

Wzywamy również wstawiennictwa Aniołów, Archaniołów i patronów tego miejsca: Świętego Michała Archanioła, Świętego Franciszka, Świętego Ojca Pio, Świętą Marię Magdalenę i Świętą Faustynę Kowalską. Szczególnie dziś zapraszamy Świętą Klarę – oblubienicę Ducha Świętego. Prośmy ją aby wstawiała się za nami u Boga wyprasząc nam łaskę bycia ubogimi, pokornymi i czystymi dziećmi naszego Ojca w niebie.

Spocznij na nas Duchu Pana. Duchu, który zstąpiłeś na nas w godzinie Chrztu a swoje działanie wzmocniłeś w sakramencie

Bierzmowania – dotknij nas Swoją mocą, rozpal miłością, oczyszczaj i wzmacniaj.

Pieśń: Spocznij na nas Duchu Pana

Klara urodziła się w 1193 roku w Asyżu. Pochodziła z bogatej rodziny. Jej matka podczas ciąży usłyszała słowa: „**Nie bój się, gdyż to dziecko zabłyśnie swym życiem jaśniej niż słońce.**” Pod wpływem tych słów nadała dziewczynie imię Klara, co znaczy jasna, czysta. Klara wzrastała w atmosferze miłości i pobożności, a będąc sąsiadką Świętego Franciszka zauroczyła się jego stylem życia i od wczesnych lat gnębiła i umartwiała swoje ciało. Kiedy rodzice postanowili wydać ją za mąż za radą Franciszka, Klara uciekła z domu do Tego, którego prawdziwie kochała - Jezusa Chrystusa.

W umówionym kościele czekał na nią Franciszek ze swoimi braćmi. Dziewczyna w ich towarzystwie ślubowała być na zawsze posłuszną, uboga i pełną dziecięctwa Bożego. Nie spodobało się to wszystko jej rodzinie, ale Klara mocno uchwyciła się ołtarza, ogoliła sobie nawet głowę, by tym samym nie mogła już spodobać się niedoszłemu mężowi.

Jezus powiedział: "Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż mnie nie jest mnie godzien . I kto kocha syna lub córkę bardziej niż mnie nie jest mnie godzien."(Mt. 10,37)

Słowa te to wezwanie do gotowości poświęcenia dla Jezusa tego co dla nas najdroższe. Jest to zaproszenie do podporządkowania wszelkiej miłości ziemskiej miłości Boga, tak aby jego wola była dla nas zawsze najważniejsza. Jezus wiedział, że jeśli będziemy Go kochali i szanowali ponad wszystko staniemy się także zdolni prawdziwie kochać drugiego człowieka. Dopiero miłość Boga i Jego życie w nas może nas uzdolnić tak jak Świętą Klarę do miłości przekraczającej nasze ludzkie siły. Miała ona ogromne współczucie dla wszystkich nieszczęśliwych, była otwarta na potrzeby ubogich i cierpiących. Kreśliła na ich czołach znak krzyża, uzdrawiała, pocieszała, pomagała rodzinom i małżeństwom znaleźć drogę pojednania.

Pieśń:

Jezus mówi dalej: „Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za mną, nie jest mnie godzien. Kto chce znaleźć swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu znajdzie je.” (Mt 10,38-39) Klara dla Jezusa wyrzekła się wszystkiego: zostawiła dom, rodzinę, pieniądze, kandydata na męża. Rodzi się pytanie: Czy naprawdę Jezusowi chodzi o to by wyrzec się wszystkiego w sensie dosłownym jak Klara?

Otóż nie ma nic złego w dostatnim życiu, ale trzeba pamiętać o tym, że przede wszystkim trzeba troszczyć się o życie wieczne i sprawy Królestwa Niebieskiego. Bo kto będzie zabiegał w swoim życiu wyłącznie o pieniądze, wygodę, majątek, sukces - na koniec straci wszystko.

Pieśń: Ofiaruje Tobie Panie mój

W wieku 18 lat Klara założyła zakon zwany zgromadzeniem Sióstr Klarysek. W 1215 roku papież Innocenty III nadał temu zakonowi „przywilej ubóstwa”. Siostry nie mogły posiadać żadnej własności i utrzymywały się wyłącznie z pracy rąk własnych.

Do dziś zakon ten posiada najostrzejszą regułą: izolacja od świata, milczenie a przede wszystkim skrajne ubóstwo. Chrystus żył w najgłębszym ubóstwie „Ubogi został położony w żłobie, ubogi żył w świecie i nagi wisi na krzyżu”.

Jezus pragnie przyjść do ubogich i potrzebujących, aby w Nim stali się bogaci, biorąc w posiadanie Królestwo Boże. Nadmierne przywiązanie do bogactwa i spraw tego świata prowadzą do zaniechywania tego co naprawdę liczy się w oczach Boga. Odciąga nasze myśli i wysiłki od służenia Bogu i czyni nas niewolnikami rzeczy stworzonych.

Jakie sprawy liczą się w oczach Boga? Przede wszystkim to, byśmy razem poznali Jego miłość do każdego z nas osobiście. On stworzył nas z miłości i nie przestaje nas kochać. Otacza nas nieustanną troską, gdyż naprawdę Mu na nas zależy. Jezus

umarł i powstał z martwych, abyśmy mogli doświadczyć życia Bożego i mocą Ducha Świętego mieć w tym życiu udział. Ufni w jego miłość do nas możemy miłować Go i służyć Mu kochając i służąc innym jak Święta Klara.

Prawdziwym bogactwem jest nasza modlitwa, wyznawanie Bogu miłości, każde czytane z wiarą słowo Pisma Świętego, uczestnictwo we Mszy Świętej. Wszystko to pomaga nam „nasiąknąć” sprawami, które tak naprawdę się liczą, a przez to gromadzić skarb, który przetrwa na wieki.

Ojcze pomóż nam zawsze pamiętać o Tobie każdego dnia naszego życia. Pokaż nam, jak mamy gromadzić skarby w niebie. Ufamy, że troszczysz się o nas i nieustannie trzymasz nad nami swoją rękę. Panie prowadź nas, tobie powierzamy naszą drogę.

Pieśń: Ty tylko mnie poprowadź

Swoje żarliwe modlitwy Klara wspierała surowym życiem, częstymi postami i nocnymi czuwaniem. Już za życia dokonywała cudów – cudownie rozmnożyła chleb dla głodnych sióstr, uzdrowiała je i wyjednała im opiekę Jezusa. Pod koniec życia doznała cudownej łaski, kiedy bowiem nadeszła noc Narodzenia Pańskiego, osłabiona chora Klara pozostała na swym postaniu. Otrzymała jednak łaskę słyszenia i widzenia Pasterki odprawianej w pobliskim kościele, dlatego też po śmierci została ustanowiona przez papieża Piusa XII patronką radia i telewizji.

Jezus powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy będzie dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, a nawet większe od tych uczyni, bo Ja idę do ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, ja to uczynię” (J 14,12-13)

Jezus podczas działalności publicznej dokonywał wielu znaków i cudów. I dziś obiecuje nam wszystkim, którzy w niego uwierzymy, że będziemy dokonywać tych samych dzieł a nawet jeszcze większych. Najlepszym przykładem na prawdziwość tych słów są cuda dokonywane przez Świętą Klarę. Już dziś możemy przyjść do Pana z radosną nadzieją, ufając, że zobaczymy Jego dzieła. Prosimy Go, aby otworzył nam oczy na swoje działanie w życiu

naszym i naszych bliskich. Ewangelia w tak wielu miejscach zaświadcza, że Jezus jest zadowolony, gdy ktoś zbliża się do Niego z żywą i ufną wiarą. Zaufaj więc Bogu. On jest zawsze dobry i miłosierny. Mów Mu, jak bardzo cieszy cię Jego obecność i cuda których dokonuje w tobie i przez ciebie. Nie bój się pragnąć i oczekiwać od niego coraz więcej. Jezus jest nieskończenie hojny i ma do dyspozycji niewyczerpalne zasoby łaski i błogostawieństwa, których pragnie nam obficie udzielać.

Panie przychodzimy do Ciebie z radością i przejęciem. Jakie cuda Twojej łaski dokonają się dziś w naszym życiu? Powierzam się Tobie. Przyjdź i czyn wszystko, co chcesz, aby pogłębić naszą wiarę. Pragniemy uwierzyć, że droga którą idziemy jest tą, którą Ty dla nas wybrałeś.

Pieśń: Wierzę, że droga, którą idę

Klara obejmuje pozytywnym spojrzeniem naturę i przeznaczenie człowieka, w którym objawia się miłość i dobroć Boża. Píše: „Jestem teraz pewna, że dusza człowieka wierzącego, posiada największą godność wśród wszystkich stworzeń, mocą łaski stała się ważniejsza niż niebiosy, tylko dusza Jemu wierna może stać się Jego przybytkiem i mieszkaniem”. Świadczą o tym słowa prawdy „Jeśli mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego i będziemy u niego przebywać” (J 14,23)

A zatem możemy duchowo zawsze nosić Chrystusa w swoim ciele czystym i dziewiczym, pod warunkiem, że będziemy stąpać Jego śladami, zwłaszcza pokory i miłości. Jezus pragnie zamieszkać w naszych sercach już teraz, usłysz Jego delikatne pukanie i zaprosz do twierdzy jaką jest twoja dusza.

Chwila ciszy

Pieśń: Oto stoję u drzwi i kołaczę

Klara uważa Ducha Świętego za źródło swojego powołania do życia konsekrowanego i poszukiwania ewangelicznej doskonałości. Duch Święty napętnia ją radością, uwielbieniem i roznieca płomień doświadczeń duchowych. Boga spotykamy na wielu różnych drogach a jedną z nich jest uwielbienie. Dzięki uwielbieniu serce człowieka zbliża się do Boga, poszerza się i zachwyca Jego wielkością. Uwielbienie to modlitwa, która uznaje, że Bóg jest Bogiem, to mowa miłości...

Potrzeba wiele miłości, bezinteresowności i wolności w miłowaniu, by nastąpiła przemiana naszych próśb – związanych z naszymi brakami w czyste uwielbienie. Ciężka to droga: trzeba odrzucić własne ja, przestać sprowadzać wszystko do swoich chęci.

Maryja cała jest uwielbieniem i dziękczynieniem. Wielbi Boga w Magnificat. My też możemy wielbić Boga za Jego działanie w naszym życiu, za Boże obietnice, zawsze dotrzymane, za to wszystko co już się objawiło i dokonało w naszych sercach. Prośmy o pomoc Maryję, Tę która „chowata wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu”(Łk 2,51), ona umie przypominać o cudach zdziałanych przez Boga.

Przypomnijmy sobie teraz znaczące wydarzenia w naszym życiu, bez pomijania najtrudniejszych chwil i po każdym wspomnieniu wypowiadajmy w sercu akt wiary: „...bo Jego łaska na wieki”. Będzie to wspaniała modlitwa uwielbienia, nasze osobiste Magnificat. Każdemu z nas Pan uczynił wielkie rzeczy.

Chwila ciszy

Uwielbienie nie może się dokonać bez nieustannej pomocy Ducha Świętego, gdyż „nie umiemy się modlić tak, jak trzeba”(Rz 8,26). Fundamentem modlitwy jest pokora. Sami z siebie nie możemy wyrazić wielkości i wspaniałości Boga. Przez uwielbienie zapewniamy sobie radość i szczęście, polegające na pójściu za Jezusem. Pomoże dochować nam wierności w ciężkich próbach, gdyż ta forma modlitwy pomaga nam nieustannie zwracać spojrzenie ku naszemu Bogu. Uwielbienie przyspiesza nadejście w chwale Baranka Ofiarnego. Przygotowuje nas do wejścia w chwałę. Niech te słowa zapadną nam głęboko w serca

i otworzą je na uwielbienie, aby mogło ono ogarnąć całe nasze życie.

Pieśń: Uwielbiamy Cię Jezu, Baranku nasz

A teraz pomódlmy się za przyczyną Świętej Klary aby wstawiła się za nami u naszego ukochanego Ojca Niebieskiego

Litania do Świętej Klary

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba Boże - zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupicielu świata Boże - zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty Boże - zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże - zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, módl się za nami,
Święta Boża Rodzicielko,
Święta Panno nad pannami,
Święta Matko Klaro,
Przez Boga objawiona światu przed narodzeniem,
Przez Chrystusa nazwana światłem świata,
W młodości wybrana na służbę Bogu,
Porzucająca świat dla Chrystusa,
Klejnocie Jezusa i Maryi,
Miłująca Chrystusa Cierpiącego,
Wielbicielko Przenajświętszego Sakramentu,
Uczczona obecnością Jezusa i Maryi,
Matko wielu dziewic zakonnych,
Wraz z siostrami przyjęta przez Jezusa pod opiekę,
Otrzymująca błogostawieństwo Ojca Świętego,
Niewzruszona w wierze,
Ugruntowana w nadziei,
Płonąca miłością seraficzną,
Lilio anielskiej czystości,
Zwyciężająca pokusy ciała,
Gardząca bogactwami i marnościami światową,
Miłująca najwyższe ubóstwo,
Perło postuszeństwa,

Wzorze głębokiej pokory,
Zwierciadło zakonnej doskonałości,
Promieniejąca na świat swoją świętością,
Zaszczyczona darem proroctwa,
Sławna cudami,
Odważna pogromicielko złych duchów,
Najukochańsza córko świętego Ojca Franciszka,
Gorliwa naśladowczyni Biedaczyny z Asyżu,
Ukochana Siostrze Braci Mniejszych,
Ozdobo Zakonu Serafickiego,
Uczestniczko niebieskiej chwały,
Orędowniczko nasza przed Bogiem.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmiłuj się nad nami.*

W. Módl się za nami, święta Klaro.

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych

Módlmy się: Boże, Dawco pokoju i Źródło miłości, Ty obdarzyłeś świętą Klarę, Twą oblubienicę, przedziwną miłością Ciebie i bliźniego; spraw, prosimy, abyśmy za jej przyczyną trwali w Twojej miłości i dla Ciebie miłowali wszystkich ludzi. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń:

Ikonografia najczęściej przedstawia Świętą Klarę z monstrancją w ręku. Podanie bowiem głosi, że w czasie najazdu Saracenów na Asyż, Klara miała odstraszyć ich Najświętszym Sakramentem, który wyniosła z kościoła. Blask idący z Hostii miał jakby porazić wroga i zmusić go do ucieczki. Święta Klara miała szczególne nabożeństwo do Eucharystii.

Nie bez powodu Chrystus chciał pozostać z nami pod postacią białego chleba. Najświętszy Sakrament wystawiany w kościołach dostępny jest dla każdego za darmo. Wchodzących do kościoła

nikt nie pyta o poziom życia moralnego, intelektualnego czy duchowego.

Bo my niekiedy każemy innym płacić inteligencją, poziomem kultury, życzliwością, by mogli mieć do nas dostęp. „Z tym człowiekiem porozmawiam, bo jest na poziomie, ale od tego uciekam, bo jest nieciekawym”. Być czystym jak Chrystus, być dostępnym dla wszystkich jak Chrystus, być posłusznym jak On - to jest program na życie dla prawdziwych Chrześcijan.

Wielu ludzi ma problem z przeżywaniem Eucharystii, która jest uobecnieniem ofiary Chrystusa z Golgoty. Dzieję się tak dlatego, że nie przygotowują swego serca na spotkanie z Panem w swoim życiu codziennym. Eucharystię można przeżyć naprawdę głęboko jeśli przez 6 dni przygotujemy w sercu ofiarę swojego życia i złożymy w niedzielę ten dar ofiarny Bogu w białej Hostii. A gdy skończy się Msza Święta zaczyna się msza święta życia. Słowa prefacji W GÓRĘ SERCA! rozbrzmiewają tam, gdzie wobec człowieka załamane, pogrążone w smutku ktoś wypowiada słowa: „ Nie martw się, ja ci pomogę”. Msza Święta trwa dalej kiedy jesteśmy dla siebie nawzajem dobrzy. Eucharystia rodzi Kościół, a kościół jest tam gdzie ludzie wierzący w Chrystusa żyją na co dzień miłością. Msza Święta jest jak uderzenie serca, które rozprowadza nadprzyrodzoną krew Bożej miłości po całym organizmie Kościoła. Człowiek, który przeżył głęboko Eucharystię, po wyjściu ze świątyni zawróci z każdej drogi, która prowadzi donikąd.

„Dziękujemy Ci, Ojczy, że dla naszego zbawienia posłałeś na świat swego jedyne Syna. Dziękujemy Ci Jezus, że opuściłeś swój tron w niebie i przyszedłeś, aby wyratować nas z bagna grzechu. Dziękujemy, że dajesz nam siebie w Eucharystii, że możemy Cię wielbić w Najświętszym Sakramencie. Panie pochylamy się przed Tobą i oddajemy Ci pokłon. Wychwalamy Cię za Twoją wielkość i moc. Dziękujemy Ci za dar obecności w naszym życiu. Nappełnij nas obficie radością Twego Świętego Ducha.

Pieśń: Nappełnijmy się radością Pana...

Klara żyła 42 lata. Wyczerpujące posty, umartwienia i czuwania spowodowały że 11 sierpnia 1253 roku zmarła. Już dwa lata później ogłoszono ją świętą.

Panie dziękujemy Ci za ten święty czas adoracji. Z twojej przemożnej łaski zgromadziliśmy się przed Twoim ołtarzem. Otwórz nasze serca na Twą precudowną miłość. Bądź naszym przewodnikiem, nauczycielem życia. Wznosząc do Ciebie nasze serca Panie uczyn w nich konieczne zmiany. Naucz nas modlić się w każdej sekundzie naszego życia. Boże nasz dziękujemy Ci za młodzież która tu jest, za naszą wspólnotę, za wszystkich którzy pragną Cię kochać. Jezu nas wszystkich tutaj zgromadzonych teraz błogostaw.

Pieśń: